

РЕШЕНИЕ

№ 4290

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **4185** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващите във връзка с чл. 56, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на "Х. Г. С. Ч. Б. В.", дружество с ограничена отговорност, вписан ов Търговския регистър на Н., със седалище и адрес на управление: Г. М. 2970, 1081 LA A., Х., представлявано по пълномощие от адвокат Ц. К., срещу Решение № РЗАДС-5800-705/32-109165/21.03.2023г. на директора на Териториялна дирекция /ТД/ Митница С., с което е прекратено административното производство, образувано по подаденото от дружеството уведомление с вх. № 32-95799 /13.03.2023 г. за получаване на акцизни стоки на територията на страната, които в държавата членка на изпращане не се облагат с акциз.

Жалбоподателят счита, че неправилно и необосновано директорът на ТД Митница С. е издал оспореното решение, което според жалбоподателя представлява по същността си изричен отказ на административния орган да разгледа по същество отправено до него искане за издаване на индивидуален административен акт. Твърди, че разпоредбите на чл.76л, ал.6 във вр. с ал.5 от ЗАДС са нови, но по същество възпроизвеждат нормите на чл.76в, ал.13 вр. ал.12 от ЗАДС, поради което административният орган е следвало да разгледа новата правна уредба на фона на натрупаната съдебна практика по чл.76в, ал.13 ЗАДС. Поддържа, че новата разпоредба на чл. 76л, ал.6 от ЗАДС противоречи на европейските принципи, заложи в Договора за функциониране на Европейския съюз /ДФЕС/ и е в колизия с Правото на Европейския съюз, по-конкретно с Директива 2020/262/ЕО, и с практиката на Съда на Европейския съюз. В подкрепа на тази теза са изложени подробни доводи.

Изтъква и че оспореното решение е в противоречие с константната съдебна практика. Иска се съдът да отмени оспореното № РЗАДС–5800–705/32-109165/21.03.2023г. и преписката да бъде върната на административния орган за произнасяне по същество. Претендира разности.

С изпращането на административната преписка в съда директорът на ТД Митница С. е изразил подробно становище за неоснователност на жалбата .

Жалбата е ДОПУСТИМА - подадена е в срок, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт, от лице, което е адресат и пряко засегнато от решението.

По същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

С Решение № РЗАДС–5800–705/32-109165/21.03.2023г. директорът на ТД Митница С. е прекратил административното производство, образувано по подадено от "Х. Г. С. Ч. Б. В" уведомление с вх. № 32-95799 /13.03.2023 г. за получаване на акцизни стоки на територията на страната, които в държавата членка на изпращане не се облагат с акциз. Мотивите, с които е прекратено административното производство, се заключават в това, че дружеството не е изпълнило указанията, дадени на основание чл.30, ал.2 от АПК с писмо рег. № 32-98023/14.03.2023г. да представи информация относно регистриран клон на територията на Република България, съобразно чл. 76л, ал.1, т.1 от ЗАДС. Поради това административният орган е счел, че е изпълнена хипотезата на чл.30, ал.2 АПК и на основание чл. 56, ал.2 АПК е прекратил производството.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила. Същото обаче е материално незаконосъобразно поради следното:

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 11 ЗАДС данъчнозадължени лица са: лицата по чл. 76л, ал. 1, които получават акцизни стоки на територията на страната.

От 13.02.2023 г. е в сила разпоредбата на чл. 76л от ЗАДС, според чиято ал.1 лицето, което получава акцизни стоки на територията на страната, които в държавата членка на изпращане не се облагат с акциз, е длъжно да уведоми писмено преди изпращането на акцизните стоки от другата държава членка компетентното митническо учреждение по седалище, че възнамерява да получи акцизни стоки. Съгласно ал.2 от същата разпоредба писменото уведомление по ал. 1, т. 1 съдържа: 1. име/наименование, адрес, единен идентификационен код на лицето по ал. 1; 2. дата на изпращане на акцизните стоки от другата държава членка; 3. описание на маршрута от държавата членка на изпращане до Република България; 4. описание на видовете акцизни стоки и тяхното количество; 5. име/наименование и адрес на изпращача и превозвача; 6. място на получаване и разтоварване на акцизните стоки на територията на страната; 7. срока, в който акцизните стоки трябва да бъдат получени на територията на страната. Според ал.3 при движението по ал. 1 акцизните стоки се придружават от уведомлението по ал. 1, т. 1 и от документ, издаден от директора на компетентната териториална дирекция, удостоверяващ, че размерът на акциза за стоките, които ще бъдат получени, е заплатен, обезпечен, или за посочените в уведомлението по ал. 1, т. 1 акцизни стоки се прилага акцизна ставка 0 лева. Съгласно ал.6 на същата разпоредба, търговците по смисъла на законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, подават уведомлението по ал. 1, т. 1 чрез своя клон в Република България. Именно във връзка с така подаденото уведомление директорът на ТД Митница - С. е изискал от „Х. Г. С.

Ч. Б. В.“ в 3-дневен срок следва да представи информация относно регистриран клон на чуждестранно лице, което указание жалбоподателят не е изпълнил.

Видно от разпоредбата на чл.76л от ЗАДС, задължено за подаване на уведомлението по ал.1 е именно лицето, което ще получава акцизните стоки на територията на страната. То е и задълженото лице съгласно чл.3, ал.1, т.11 от ЗАДС. В случая няма спор, че това лице е именно жалбоподателят - регистрираното в Н. дружество "Х. Г. С. Ч. Б. В." Следователно, именно върху дружеството тежи задължението да подаде уведомление за получаване на акцизните стоки. Това обстоятелство не може да се повлияе или да се промени от липсата или наличието на регистриран клон на търговеца на територията Република България. С новелата на ал.6, според която, когато лицето по ал.1 е търговец по законодателството на друга държава – членка, или на друга държава – страна по Споразумението за ЕИП, подаването на уведомлението се осъществява от клон на търговеца, на практика се установява допълнително административно изискване, а именно посочените лица да регистрират свой клон на територията на Република България. Това обаче по същество представлява ограничение на признатото право на лицата в чл.76л, ал.1 вр. чл.3, ал.1, т.11 ЗАДС да получават акцизни стоки, респективно свободно да упражняват търговска дейност на територията на Съюза. Разпоредбата на чл.76л, ал.6 от ЗАДС, която предвижда задълженото лице да подава уведомление чрез свое обособено подразделение /клон/ не намира основание и аргументи в Директива 2020/262/ЕО и противоречи на духа на закона, смисъла и същността на режима, за който се изисква подаването на уведомление, а така също и на основните принципи на ЕС. Изискването, че търговец, установен в друга държава-членка, трябва да има клон в България, за да извърши определено административнопроизводствено действие /подаване на уведомление/ с цел получаване на стоки в България, противоречи на стратегията за вътрешния пазар /чл.26 от ДФЕС/, свободата на движение на стоки и капитали /чл.28 от ДФЕС/ и на свободата на търговия наравно с българските търговци /чл.49 от ДФЕС/ и изложените в този смисъл възражения в жалбата са напълно основателни.

Принципът на предимство на правото на ЕС задължава националните административни органи, както и съдилищата, да осигурят в съответните сфери на компетентност спазването на нормите по правото на ЕС и ако е необходимо, да откажат служебно да приложат национална норма, която пречатства пълната ефективност на това право. Националният съд, натоварен с прилагането на нормите на общностното право в рамките на своята компетентност, е длъжен да гарантира пълното действие на тези норми, като при необходимост оставя неприложена всяка разпоредба на националното законодателство, която им противоречи.

В случая административният орган е приел, че процесното уведомление е засегнато от недостатъци, изразяващи се в несъответствие с национално изискване – чл.76л, ал.6 от ЗАДС, което обаче противоречи на европейските принципи и правото на ЕС. С оглед констатираното противоречие с принципите и нормите на съюзното право съдът приема, че подаденото от жалбоподателя уведомление не е нередовно на посоченото основание и административното производство е незаконосъобразно прекратено на основание чл.56, ал.2 вр. чл. 30, ал. 2 АПК.

С оглед изложеното жалбата на „Х. Г. С. Ч. Б.В.“ е основателна и следва да бъде уважена, като оспореното решение се отмени и преписката се върне на административния орган за произнасяне по същество по подаденото уведомление.

Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноските за платена

държавна такса по делото, което е основателно и следва да бъде уважено.
Така мотивиран и на основание чл. 200 от АПК, Административен съд София – град,
III отделение, 51 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ по жалбата на "Х. Г. С. Ч. Б. В." Решение № РЗАДС–5800–705/32-109165/21.03.2023г. на директора на ТД Митница С., с което е прекратено административното производство, образувано по подаденото от дружеството уведомление с вх. № 32-95799 /13.03.2023 г. за получаване на акцизни стоки на територията на страната, които в държавата членка на изпращане не се облагат с акциз.

ИЗПРАЩА преписката, образувана по уведомлението на "Х. Г. С. Ч. Б. В." с вх. № 32-95799 /13.03.2023 г. на административния орган за продължаване на административнопроизводствените действия и произнасяне по същество.

Осъжда Агенция „Митници“ да заплати на "Х. Г. С. Ч. Б. В." разноски по делото в размер на 50 лева.

Определението е окончателно .

СЪДИЯ: